

НАСТАВНО-НАУЧНОМ И ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ У ЗВАЊЕ ИСТРАЖИВАЧ-САРАДНИК

Изборно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на IX редовној седници одржаној 21. септембра 2023. године донело је Одлуку (бр. 2436/1) о образовању Комисије за избор мср Невене Лукинић, истраживача-приправника, у звање истраживач-сарадник, у следећем саставу:

1. др Наташа Станковић Шошо, доцент (Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима)
2. др Зона Мркаљ, редовни професор (Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима)
3. др Оливера Радуловић, редовни професор (Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Одсек за српску књижевност)

На основу приложеног материјала и документације, Комисија подноси Наставно-научном и Изборном већу Извештај о избору у звање истраживач-сарадник кандидата мср Невене Лукинић.

Биографија кандидата

Невена Лукинић је рођена 10. 5. 1994. године у Панчеву, где је завршила основну школу и гимназију као носилац Вукове дипломе. Основне академске студије (смер Српска књижевност и језик са компаратистиком) завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, одбравивши највишом оценом дипломски рад под називом „Проучавање приповедне прозе у настави по примеру приче ’Чекање’ Х. Л. Борхеса”, пред комисијом коју су чиниле проф. др Љиљана Бајић и доц. др Наташа Станковић Шошо. Мастер академске студије (смер Српска књижевност) завршила је на истом факултету, одбраном мастер рада „Путописи у настави књижевности” са оценом 10, пред комисијом коју су чиниле проф. др Љиљана Бајић и доц. др Наташа Станковић Шошо. Докторске академске студије (модул Српска књижевност) при Филолошком факултету Универзитета у Београду, на којем је тренутно ангажована у звању истраживач-приправник, уписала је школске 2020/2021. Положила је осам испита и одбранила четири студијска истраживачка рада предвиђена програмом, чиме је стекла услов за пријаву докторске дисертације. Тема докторске дисертације „Путописи српске књижевности 20. века у савременој интердисциплинарној настави старијих разреда основне школе и гимназије”, која превасходно обухвата област методике наставе књижевности и српског језика, као и српску књижевност XX века, прихваћена је, под

менторством др Наташе Станковић Шошо и др Мине Ђурић, на Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду на осмој редовној седници, одржаној од 21. јуна до 3. јула 2023. године (сагласност Већа научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду од 12. јула 2023. године). Укупна просечна оцена током студија била је: основне студије 9,85; мастер студије 10,00; докторске студије 10,00.

Невена Лукинић је добитник двеју награда за постигнуте резултате у истраживачком раду: награде из Фонда „Владан Неђић” за најбољи семинарски рад и одличан успех из предмета Књижевни фолклор, као и награде „Миодраг Павловић”, коју додељује Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета за најбољи студентски рад из Методике наставе књижевности и српског језика. У току друге и треће године основних студија била је носилац стипендије Министарства просвете Републике Србије, док је на мастер академским студијама била стипендиста Фонда за младе таленте Републике Србије „Доситеја”. Рад Невене Лукинић под називом „Словенија у стваралаштву Иве Андрића” награђен је похвалницом Задужбине „Доситеј Обрадовић” на конкурс за младе ауторе „Доситејево златно перо” 2022. године.

Као студент основних и мастер академских студија Невена Лукинић је била секретар и волонтер на неколико значајних међународних научних конференција и скупова (Међународна научна конференција Комисије за наставу словенских језика и књижевности Међународног комитета слависта под називом „Актуелни теоријско-методолошки проблеми проучавања и наставе словенских језика, књижевности и култура”, Пленарно заседање Међународног комитета слависта на Филолошком факултету Универзитета у Београду и XVI међународни конгрес слависта). Такође, имала је прилику да се стручно усавшава на семинару „ИСПИТ – Изазови савременог предаваштва: иновација и традиција”, као и на Четвртој летњој школи „Академије Андрић”.

Као докторанд је учествовала и излагала на неколико међународних, националних и студентских конференција и скупова:

1. VIII научни скуп *Књижевност за децу у науци и настави*, у организацији Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, Јагодина, 2. јуна 2023. године;
2. I научна конференција за младе истраживаче и докторанде *Савремени токови у изучавању језика, књижевности и културе*, у организацији Филолошког факултета Универзитета у Београду, 27. и 28. маја 2022. године;
3. Deveti simpozij mladih slavistov *Mejniki in prelomnice v slovanskih jezikih in literaturah*, Študentska sekcija Zveze društev Slavistično društvo Slovenije, Ljubljana 9 – 10. 12. 2021. године;
4. Међународни научни скуп *Наука и стварност*, у организацији Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, 22. маја 2021. године;

5. XIII научни скуп младих филолога *Савремена проучавања језика и књижевности*, у организацији Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу, 10. априла 2021. године.

Библиографија кандидата

Радови у научним часописима и зборницима радова:

1. Лукинић, Н. (2023). Интерпретативне могућности приповетке „Краљевић Марко по други пут међу Србима” Радоја Домановића у наставним околностима. *Образовање и васпитање*. XVIII (19), 83–100. Лепосавић: Учитељски факултет Призрен–Лепосавић. DOI: [10.5937/ObrVas2319083L](https://doi.org/10.5937/ObrVas2319083L)

2. Лукинић, Н. (2022). Значај путописа у настави књижевности савременог доба. У: Марковић, Ј. (ур.). *Наука и стварност*, зборник радова са научног скупа (555–572). Источно Сарајево: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву. ISBN: 978-99976-45-21-0 (M63)

3. Лукинић, Н. (2022). Читање драме *Годо је дошао* Миодрага Булатовића кроз призму „Мита о Сизифу” Албера Камија. У: Анђелковић, М. и Секулић М. (одг. ур.). *Савремена проучавања језика и књижевности*, зборник радова са XIII научног скупа младих филолога Србије (323–344). Крагујевац: ФИЛУМ. ISBN: 978-86-80596-07-5 (M45)

4. Лукинић, Н. (2021). Од маргинализације до делимичне ревитализације – статус путописног жанра у реформисаним наставним програмима. У: Kočnik, N., Mandić, L. i Mrvič, R. (ur.). *Mejniki in prelomnice v slovanskih jezikih in literaturah*, 9. simpozij mladih slavistov (129–142). Ljubljana: Študentska sekcija Zveze društev Slavistično društvo Slovenije. ISSN: 2738-6236 (M33)

5. Lukinić, N. (2021). Slovenija u stvaralaštvu Ive Andrića. *Slovenika: časopis za kulturu, nauku i obrazovanje*. (7), 57–73. <https://doi.org/10.18485/slovenika.2021.7.1.3> (M53)

6. Лукинић, Н. (2020). Хорхе Луис Борхес – херменеутички изазов наставе књижевности. *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*. (15), 317–332. <https://doi.org/10.18485/godisnjak.2020.15.16> (M52)

Саопштење са скупа националног значаја штампано у изводу:

1. Лукинић, Н. (2022). Аустроугарска на путописној мапи светских путника Иве Андрића и Милоша Црњанског. У: Томовић, Н. (ур). *Савремени токови у изучавању језика, књижевности и културе*, књига апстраката са I научне конференције за младе истраживаче и докторанде (59). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду. ISBN: 978-86-6153-688-5 (M64)

Уџбеници:

1. Е-приручник *Српски језик и књижевност 8*, Нови Логос, Београд, 2021.
2. Е-приручник *Српски језик и књижевност 4*, Нови Логос, Београд, 2021.
3. *Српски језик 5: приручник за пети разред основне школе*, Нови Логос, Београд, 2018. ISBN: 978-86-6109-336-4

Оцена стручног и научног рада кандидата

Радам „Интерпретативне могућности приповетке ’Краљевић Марко по други пут међу Србима’ Радоја Домановића у наставним околностима” ауторка пружа, у интерпретативном смислу, занимљив и, за наставу књижевности, врло подстицајан методички предлог путем којег би се на часовима могла тумачити поменута приповетка српског реалисте. Усредсредивши се на корелативни потенцијал наведеног дела, ауторка компаративним приступом предочава сличности и разлике Домановићевог Марка Краљевића у односу на епску биографију овог јунака, али осим тумачења лика, пажњу посвећује и идејном слоју изабране приповетке. Аналитички прецизно доказује основну хипотезу овог рада, а то је да Домановићева приповетка има изразиту корелативну моћ, како унутарпредметну, тако и изванпредметну, те да је у функционалном погледу и те како погодна за наставно изучавање у оквиру којег би се остварили значајни образовни, васпитни и практични циљеви.

У средишту интересовања рада „Значај путописа у настави књижевности савременог доба” налази се ауторкина намера да истакне далекосежан опсег могућности наставног тумачења путописа и њихову непроцењиву вредност у оквирима савремене наставе. Прегледом наставних циљева који се остварују анализом путописне књижевности, ауторка систематично указује на вишеструки значај који путописи имају као наставно штиво, те показује на којим се све пољима настава књижевности унапређује и оплемењује укључивањем путописног жанра у њене оквире. Нарочити акценат ауторка ставља на васпитни потенцијал путописа, те у посебном поглављу овог рада, позивајући се на традицију имаголошких и етнолошких изучавања, теоријски утемељено и интерпретативно убедљиво разматра примену имаголошког и етнолошког приступа у наставној анализи путописа, дајући тако иновативне увиде и предлоге који представљају значајне теоријске и практичне прилоге изучавању наставе српске књижевности и језика.

„Читање драме ’Годо је дошао’ Миодрага Булатовића кроз призму ’Мита о Сизифу’ Албера Камија” један је од радова којим ауторка показује да, осим свог основног интересовања за актуелне теоријске и практичне проблеме у настави и образовању, поседује интерпретативне вештине и за проучавање српске књижевности у компаративном контексту. Анализирајући проблем апсурда на више различитих нивоа у драми „Годо је дошао”, уз функционалну употребу теоријске и критичке литературе, ауторка испитује однос Булатовићеве драме и упоришних места Камијеве филозофије, са жељом да открије у којој су мери Булатовићеви протагонисти апсурдни јунаци. Тумачењем драмског опуса Миодрага Булатовића, ауторка значајно доприноси традицији проучавања српске драме 20. века, као и разумевању Булатовићеве поетике у целини.

Вредан допринос методичким истраживањима мср Невена Лукинић даје својим радом наслова „Од маргинализације до делимичне ревитализације – статус путописног жанра у реформисаним наставним програмима”. У њему је истакнут, још увек недовољно истражен, а веома важан, проблем скрајнутости путописног жанра у наставним програмима основних и средњих школа у Републици Србији. Испитујући актуелне реформисане наставне програме и поредећи их са оним који су им претходили, ауторка прегледно и систематично показује како се развијао и мењао положај путописне књижевности у настави, уз доследну и методички утемељену аргументацију да је маргинализован статус путописа у настави средњих школа неоправдан, те да је потребно непрестано истицати значај путописа као наставних средстава, што се, увидом у библиографију кандидата, показује као једна од упоришних научних тежњи и прегнућа мср Невене Лукинић.

Испитујући место и улогу топоса Словеније у опусу Иве Андрића, ауторка се у раду наслова „Словенија у стваралаштву Иве Андрића” аналитички вешто креће од раних пишевих остварења, преко ванкњижевних околности, па све до путописног дела Андрићевог опуса и медитативних записа из „Знакова поред пута”. Усредсредивши се на перципирање Словеније у жанровски различитим остварењима југословенског нобеловца, ауторка интерпретацију заснива како на поетичким, структурним и наратолошким питањима, тако и на имаголошком читању изабраних дела, показујући притом слојевито познавање имаголошке теорије, у чијем кључу успешно расветљава питање идеализације Андрићеве слике Словеније у анализираним делима.

У раду под називом „Хорхе Луис Борхес – херменеутички изазов наставе књижевности” ауторка методички ваљано, поуздано и систематично представља ситуираност опуса Х. Л. Борхеса у оквиру наставе књижевности. Уз критички осврт на избор из стваралаштва аргентинског писца у одређеним наставним програмима, ауторка истражује могућности наставне анализе Борхесових дела, дајући притом конструктивне предлоге путем којих би се тумачење Борхесовог стваралаштва у настави подигло на виши интерпретативни ниво. Трагајући за иновативним тумачењима, овај рад представља значајан практични прилог изучавању наставе српског језика и књижевности.

Осврнувши се на целокупну библиографију мср Невене Лукинић, у оквиру које се поред научних публикација налазе и наставни приручници, може се закључити да кандидат има изграђен и јасно профилисан спектар интересовања, заснован на истраживањима из области методике наставе књижевности и српског језика, али да, и поред тога, поседује истраживачку жељу и посвећеност за проучавањем дела српске књижевности XX века. Осим залагања и вредних резултата које је мср Невена Лукинић остварила у својој досадашњој научноистраживачкој делатности, значајно је истаћи да кандидат, када се укаже потреба за тим, предано и марљиво учествује и у наставним активностима Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, у оквиру којих је била ангажована у одржавању стручне праксе студената мастер студија у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић” у Београду. Из свега наведеног се тако може закључити да мср Невена Лукинић прилежно приступа научноистраживачком раду и значајно доприноси академској заједници, посебно

научној дисциплини која је у средишту њеног интересовања – Методици наставе књижевности и српског језика.

Предлог

Комисија закључује да су испуњени услови за стицање истраживачког звања истраживач-сарадник и предлаже Наставно-научном и Изборном већу Филолошког факултета да мср Невену Лукинић изабере у звање истраживач-сарадник.

У Београду, 18. октобра 2023. године

Комисија:

1. др Наташа Станковић Шошо

2. др Зона Мркаљ

3. др Оливера Радуловић